

Gods tijd en tempo

Als we iets willen weten over het tijdstip van Christus' wederkomst, dan wordt onze christelijke hoop in een wonderlijke spanning gebracht. Wie zich gehoorzaam buigt onder de waarheid van Gods Woord zal enerzijds getroffen worden door de ernst van het ophanden zijn van Christus' wederkomst en anderzijds nooit moeten vergeten dat Gods 'nabij-zijn' naar menselijke maatstaf nog zeer ver weg kan betekenen. De getallen waarmee de Here werkt zijn verrassend elastisch. Immers 'duizend jaar' zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, wanneer hij voorbijgegaan is, Ps. 90:4 maar ook 'één dag is bij de Heer als duizend jaar' 2 Petr. 3:8. Het ene ogenblik snelt God in zulk een duizelingwekkende vaart, dat Hij duizend jaar in een dag aflegt en het andere ogenblik doet de Eeuwige duizend jaar over één dag. **Het tempo van God is geen menselijk tempo!**

Tegenover de zenuwachtige drukdoeners en de ongelovige spotters neemt God Zijn heilig gemak. Wie God wil bevelen om toch 'ogenblikkelijk' in te grijpen, zal ondervinden dat Hij geen mens als raadsman heeft gevraagd (Jes. 40:13) en dat Hij zich door geen krampachtig smeken en door geen vlammend protest ook maar een seconde laat haasten. Rustig rekt God zijn dag uit tot duizend jaren.

Maar de valse gerusten en de geestelijke luiaards die menen dat na hen de zondvloed wel zal komen en die God zo hinderlijk voor Zijn snelle voeten slenteren, worden in een bliksemvaart omver gelopen. Wie vleselijk speculeert op Gods onuitputtelijke geduld kan wel eens ervaren dat de bodem van Zijn geduld eerder bereikt is dan die van de gemakzuchtige. God kan ook haastig en verontwaardigd duizend jaar inkrimpen tot één dag. God kijkt op een andere klok dan wij, niet zo mechanisch en kwantitatief, maar organisch en kwalitatief. Bij ons telt elk uur 60 minuten, elke dag 24 uur, elk jaar 365 dagen. Maar bij God niet. Hij kan de tijd 'verkorten' ter wille van de uitverkorenen en duizend jaar maken uit één dag. Hij kan de tijd verlengen door Zijn geduld en uit het zaad van één dag een wonderboom van duizend jaar laten groeien. Zo bezien glijdt het jaartallenboekje ons uit de hand. Daarom moeten wij van Zijn haast en vertraging, van Zijn snellen en rusten, van Zijn tijd en eeuwigheid niet menselijk denken. We willen zo graag precies het tijdstip van Christus' wederkomst weten of helemaal niet weten, om zo de geloofsspanning te ontlopen. We zullen hier echter met twee woorden moeten spreken. De bijbel spoort ons aan om acht te slaan op de tekenen der tijden, want dan is de tijd nabij. En tegelijk verzekert diezelfde Schrift ons, dat van die dag en het uur niemand weet, zelfs de Zoon niet. Gods openbaring laat zich om die reden nooit neerhalen in de sfeer van het nieuwsgierige en interessante.

We moeten ons voortdurend herinneren dat Hij 'nabij' is en 'spoedig' komt en tegelijk niet vergeten dat Hij vertoeft en dat Zijn 'nabijheid' een Goddelijke en daarom naar onze maatstaf soms een verre nabijheid is. We moeten in de spanning blijven, ook wat het tijdstip van Christus' wederkomst aangaat. De lampen brandende houden.

Het moment van 's Heren wederkomst heeft iets weg van dat wonderlijke, nog onverwachte en toch al heel lang verwachte sterven van onze geliefden. Wat duurde het lang en wat kwam het toch nog plotseling!